Reus: L'escenari de l'ascens a 2a B el 1987

El Girona torna diumenge a la capital del Baix Camp, on fa trenta anys va aconseguir pujar a Segona B en una darrera jornada d'infart · L'actual president, Delfí Geli, amb només 18 anys, formava part d'aquell equip, que dirigia Santi Carrasco

Reus: L'escenari de l'ascens a 2a B el 1987

El Girona torna diumenge al Camp Nou de Reus, un escenari que fa més de 10 anys que no trepitja -hi va perdre 1-0 la temporada 2006-07 - però on hi va viure una d'aquelles tardes de transistors màgiques d'abans que va acabar amb un ascens a 2a B l'any 1987. Un cop acabat el partit contra el Getafe dissabte passat, absolutament tots els jugadors van repetir a la zona mixta que calia «pensar en el Reus» i que no seria un rival «gens fàcil». De fet, malgrat que els del Baix Camp faci 6 jornades que no guanyen (5 empats i una derrota) també són el segon equip menys golejat de la categoria (21 gols) la qual cosa indica la dificultat de fer-los mal.

Diumenge, de transistors i ràdios n'hi haurà ben poques, potser alguna encara, per seguir la resta de la jornada però ni de bon tros hi haurà tant de neguit com aquella tarda de maig del 1987 en què, amb el partit acabat (1-1), jugadors i tècnics del Girona van haver d'esperar a conèixer el final del partit del Manresa contra el Vic per celebrar l'ascens. «Va ser terrible perquè vam merèixer guanyar i no haver d'esperar altres partits. Vaig rebotir la porta perquè estava molt nerviós. Finalment, es resultats ens van acompanyar i ho vam poder celebrar», recorda Santi Carrasco, entrenador gironí de la 86-87. L'alegria es va desbordar llavors i l'afició, que també s'havia desplaçat en massa a Reus en un viatge organitzat per la Penya Gironina, va saltar al camp per celebrar l'èxit.

De tornada, més de 200 persones va rebre l'equip a la Plaça del Vi on l'equip va pujar al balcó de l'Ajuntament per celebrar l'ascens. Diumenge, trenta anys després, el Girona no farà pas cap festa ni a Reus ni a l'Ajuntament però sí que pot deixar encara més encarrilat l'ascens a Primera.

El Girona arribava a l'última jornada de Lliga obligat a guanyar per no dependre dels rivals per pujar a la nova 2a B. La categoria es reestructurava i els 8 primers de tots els grups de Tercera passaven a la divisió de bronze. L'equip de Carrasco, que durant la temporada havia fet debutar els juvenils Geli i Juli Suñer, es jugava una de les tres places pendents d'ascens juntament amb Manresa, Júpiter, Andorra, Lloret i Banyoles. El Girona va formar amb Cendoya, Juanjo, Sagué, Espigulé, Montes, Saló, Abad, Carretero, Rebollo, Muñoz i Vert mentre que Duran i Geli van sortir de refresc. Un gol d'Abad, després del refús d'un penal llançat per ell mateix va avançar el Girona al minut 52 i tot semblava fet. El Reus feia setmanes que estava condemnat a la promoció de permanència i semblava que no oposaria més resistència. No seria així i a vuit minuts pel final, Carlos feia l'1-1 definitiu.

Amb el partit acabat, calia esperar el final del Manresa-Vic on els osonencs, que s'hi jugaven la salvació es van imposar (0-1) i, de passada, van fer un favor al Girona. La notícia del triomf del Vic la va comunicar, eufòric, el president Joan Mis que es va fondre en una abraçada amb l'entrenador. «No hi havia res preparat», assegura Carrasco que, tanmateix, va ser ruixat amb cava al vestidor pels seus futbolistes presos per l'eufòria. La festa continuaria a Torredembarra on l'equip va sopar de camí de tornada. Ja a Girona, les celebracions continuarien a

la Plaça del Vi on uns 200 aficionats van rebre l'equip. Al balcó de l'Ajuntament, jugadors i president van fer els seus parlaments -amb el tradicional «sou collonuts», a càrrec del porter basc Cendoya-, i també va parlar l'alcalde Joaquim Nadal. «La 2a B no és el lloc d'aquest club. El lloc que li pertoca és la 2a A», deia Nadal. El Girona trigaria vint anys a donar la raó a l'exalcalde i, ara trenta després, qui sap si la categoria que li pertoca no és ja ni la 2a A ni la 2a B sinó la més alta de totes.

El Girona només duraria un any a 2a B ja que tornaria a Tercera el curs següent (87-88). Curiosament, el Reus seria també el rival davant el qual el Girona tornaria a 2a B, a Montilivi, i ja amb Geli de referent (88-89).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/08/reus-lescenari-lascens-2a-b/833324.html?utm_source=rss